

динитѣ гледахъ да го отдалечѣтъ; азъ го зехъ нѣржцѣ, и както бѣше мръсно, пригърнахъ го нѣколко пжти съсъ любовъ, и го оставихъ, ще го кажѣ, съсъ очи пълни съсъ сълзи.

О горкото ми сърдце! ти дѣто любовта ти е толкова бърза и толкова горѣща, на колко раздѣли до-сега не се отсжди! И сегашната раздѣла не бѣше по-малко тжжна. Отъ това по-много се наскърбихъ дѣто новата ми тъмница бѣше твърдѣ скърбна. Тя бѣше една малка стая мръсна, тъмна, на която прозорецѣтъ, ушь съсъ черчевета, бѣше облѣпенъ съсъ книга, а стѣнитѣ размацани съсъ живописъ дѣто не смѣж да го поглѣднж. Намѣто живописи, на нѣкои мѣста се намирахъ надписи. По-многого отъ тѣхъ съдържявахъ само името, прѣкорѣтъ и отечеството на нѣкой злочестъ, съсъ датата на проклѣтиятъ день на запиранѣто му; други се простирахъ съсъ проклеванѣта противъ лжжливи приятели, противъ нѣкой жена, противъ нѣкой сждникъ, противъ себе си; други бѣхъ едно съкращенѣе отъ живото-описания; а нѣкои, изричанѣта на нѣкой нравственна мисль. Намирахъ се тия думи отъ Паскаля:

« Нѣка тия, които борятъ религията научѣтъ поне това що е тя, прѣдѣ да хванжтъ да я борѣтъ. Ако тая религия се жаляше да има ясно гледанѣе на Бога, и да го притѣжява открито и незабулено, ще каже че я боримъ като казвами, че нищо не се види въ свѣтътъ, който го показва явно. Но защото тя казва, напротивъ, че хората сж въ тъмнината и далеко отъ Бога, че той се е скрилъ отъ познаванѣто